

Sygn. akt VI GC 53/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: stażysta Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o. o. w M.

przeciwko : (...) Spółka z o. o. w M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Fabryki (...) Spółka

z o. o. w M. na rzecz powoda (...) Spółka z o. o. w M. kwotę 162.680,47 zł (sto sześćdziesiąt dwa tysiące sześćset osiemdziesiąt złotych 47/100) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 30.000,00 zł od dnia 18 września 2013r.,

- 88.727,28 zł od dnia 23 października 2013r.,

- 43 953,19 zł od dnia 23 października 2013r.,

do dnia zapłaty

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11 752,00 zł (jedenaście

tysięcy siedemset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn.akt VI GC 53/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 kwietnia 2015r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód M. B. M. sp z o.o. w M. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Fabryki (...) sp z o.o. w M. kwoty 162 680,47 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż strony zawarły umowę na dostawę towarów - przemysłowych worków papierowych. Powód dokonał wydania zamówionych przez pozwanego od towarów, na co wystawił faktury VAT numer (...) na łączną kwotę 219 442,83 zł z terminem płatności określonym za poszczególne dostawy na 21 dni. Pozwany pokwitował odbiór dostarczonych mu towarów jak również nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do nich. Pozwany dokonał płatności łącznej kwoty 56 762,36 zł tytułem faktury VAT nr (...). Zobowiązał się pismem z dnia 17 stycznia 2014r. do spłaty należności

w ratach, tym samym uznając dług. Należności na które opiewały w.w faktury pomimo upływu terminu płatności nie zostały w całości zapłacone. Powód więc wezwał pozwanego do natychmiastowego uregulowania należności do dnia 30 maja 2014r. wskazując, że w przypadku braku spłaty skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego. Wezwanie to spowodowało jedynie częściowe uregulowanie należności.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. Pozwany zarzucił niezłączenie zamówień do poszczególnych faktur, nieudowodnienie dostaw worków objętych poszczególnymi fakturami, nieudowodnienie doręczenia pozwanej faktur objętych pozwem, dochodzenie przez powoda zapłaty kwot należności głównych z odsetkami bez wyjaśnienia dlaczego od danej kwoty mają być naliczane odsetki od danej daty. W przypadku uwzględnienia roszczenia pozwany wniósł o rozłożenie na raty na okres dwóch lat, ponieważ znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i tylko rozłożenie na raty pozwoli uregulować ewentualne zadłużenie.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 10 marca 2013r. została zawarta umowa handlowa pomiędzy firmami: M. B. M. sp z o.o. w M. , M. B. Ś. sp z o.o. w Ś., M. W. sp z o.o. w W. - członkami M. (...) dostawcą, a (...) C.Sp z o.o. w Ł. , (...) Fabryką (...) sp z o.o. w M. – klientem - na dostawę towarów przemysłowych worków papierowych.

(dowód: umowa k- 16-21)

W realizacji tej umowy pozwany (...) Fabryka (...) sp z o.o. w M. zamówił u powoda worki w ilości 400 000 sztuk, powód potwierdził to zamówienie, a następnie je zrealizował dwoma partiami.

(dowód: zamówienie nr (...) k- 58, potwierdzenie zamówienia (...) k- 59).

Za pierwszą partię wyżej wymienionego zamówienia została wystawiona faktura VAT nr (...), na której znajdował się numer zamówienia klienta ((...)) oraz numer listu przewozowego (...). Z tego listu przewozowego wynikał numer zamówienia. Należność z tej faktury została zapłacona.

(dowód: faktury VAT numer (...), list przewozowy WZ nr (...) k- 60- 61)

Za drugą partię wyżej wymienionego zamówienia została wystawiona faktura nr (...), na której znajdował się numer zamówienia klienta (...) oraz numer listu przewozowego (...). Z tego listu przewozowego wynikał numer zamówienia, z listu przewozowego nr (...) wynikał natomiast numer listu przewozowego (...).

(dowód : faktura VAT nr (...), list przewozowy (...), list przewozowy nr (...) k- 22-24).

Reasumując pozwany dokonał zamówienia, którego dostawa odbyła się dwoma partiami, za poszczególne dostawy zostały wystawione osobne dwie faktury z czego tylko jedna została przez pozwanego zapłacona.

Następnie pozwany zamówił u powoda worki w ilości 200 000 sztuk, Zamówienie zostało przez powoda potwierdzone. Następnie pozwany zmienił w.w zamówienie z zamówienia worków zimowych na zamówienie na worki letnie na co otrzymał drogą mailową potwierdzenie.

(dowód: zamówienie numer (...), potwierdzenie zamówienia numer (...), e-mail z dnia 23 sierpnia 2013r. z potwierdzeniem zmiany zamówienia nr (...) k- 62 - 64)

Zamówienie zostało zrealizowane i w odzwierciedleniu niniejszego została wystawiona faktura VAT numer (...), na której znajdował się numer zamówienia klienta (...) oraz numer listu przewozowego (...). Z kolei z tego listu przewozowego wynikał numer zamówienia, a z listu przewozowego nr (...) wynikał numer (...).

(dowód: faktury VAT nr (...), list przewozowy (...), list przewozowy nr (...) k- 25-28).

Następnie pozwany zamówił u powoda worki w ilości 10 000 sztuk, a realizacja tego zamówienia odbyła się jedną partią. Zamówienie zostało przez powoda potwierdzone i zrealizowane. Za ww. zamówienie została wystawiona faktura VAT nr (...), na której znajdował się numer zamówienia klienta (...) oraz numer listu przewozowego (...). Z kolei z tego listu przewozowego wynikał numer zamówienia, a z listu przewozowego nr (...) wynikał numer (...).

(dowód: zamówienie numer (...), potwierdzenie zamówienia numer (...), faktura VAT nr (...), list przewozowy (...), list przewozowy nr (...) k- 65 , 29 - 32).

Wszystkie wyżej wymienione faktury zostały pozwanemu doręczone.

(dowód: książka nadawcza powoda z dnia 2 września 2013r. , książka nadawcza powoda z dnia 3 października 2013r. k- 68-70 .)

Pozwany dokonał płatności łącznej kwoty 56 762,36 zł tytułem faktury VAT nr (...). Pismem z dnia 17 stycznia 2014r. zobowiązał się do spłaty należności wynikających także z pozostałych faktur. Pozwany nie kwestionował że dokonywał zamówień i odbioru towaru, za który należność objęta jest w niniejszym postępowaniu. W toku rozmów czy też korespondencji nie kwestionował istnienia zobowiązania, wielokrotnie usprawiedliwiał zaległości w spłacie zobowiązań powołując się na działalność banków lub problemy finansowe czy też kwestie reorganizacji spółki.

(dowód: korespondencja mailowa k- 71- 76, zeznania świadka B. J. (1) k- 95-96, pismo pozwanego z dnia 17 stycznia 2014r. k- 33 , 9 stycznia 2015 k- 77).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów pisemnych i na podstawie zeznań świadka B. J. , uznanych przez Sąd za wiarygodne , tworzących spójną i logiczną całość. Sąd pominął dowód z zeznań prezesa zarządu pozwanej spółki wobec niestawiennictwa mimo należytego wezwania.

Sąd zważył co następuje:

Strony zawarły umowę dostawy. Stosownie do treści art. 605 kc przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

Jak wykazały ustalenia faktyczne dokonane na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego powód - dostawca dostarczył zamówione przez pozwanego rzeczy (worki), pozwany zaś dokonał ich odbioru, nie zapłacił jednak ceny.

Stąd też sąd uwzględnił roszczenie o zapłatę ceny w wysokości łącznie 162 680, 47 zł - sformułowane w pozwie, uznając je za zasadne, na podstawie wyżej wymienionej normy prawnej, o odsetkach orzekając na zasadzie art. 481 § 1 k.c., przyjmując termin płatności 21 dni od daty wysyłki worków, stosownie do punktu 4.7 umowy.

Sąd nie znalazł podstaw dla rozłożenia należności na raty wobec braku wykazania przez pozwanego przesłanek z art. 320 kpc, a to szczególnie uzasadnionego wypadku. Pozwany nie wykazał , aby spełnione zostało powyższe kryterium , nie wykazując swej sytuacji finansowej w sposób pełny , rzetelny i wyczerpujący , ściślej nie przedstawił na dowód powyższego żadnego dowodu. Nie wykazał po pierwsze , że istnieje potrzeba rozłożenia na raty zważywszy na aktualną sytuację finansową oraz że rozłożenie na raty implikować będzie faktyczną spłatę zagwarantowaną przyszłą sytuacją finansową pozwanego; a tym samym celowości i racjonalności rozłożenia tej należności na raty.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 kpc i złożyły się na nie: opłata sądowa od pozwu w wysokości 8 135 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3617 zł - łącznie 11 752, 00 zł.